

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: J. L.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Černého 517/3, 182 00 Praha 8

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. KrÚ 57083/2017/ODSH/12, ze dne 21. 8. 2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004

Shodu s prvopisem potvrzuje

Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Litomyšl ze dne 24. 4. 2017, č.j. MěÚ Litomyšl 15513/2017. Tímto rozhodnutím byl žalobce jako přestupce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, neboť do 5 pracovních dnů po nabytí právní moci předchozího rozhodnutí, tedy od 28. 1. 2016, neodevzdal svůj řidičský průkaz. Byla mu uložena pokuta 2.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení 1.000 Kč.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že odvolání proti správnímu rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno včas. Odvolání bylo podáno dne 18. 5. 2017, tak jak ostatně uvádí i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Nesouhlasí však s tím, že k doručení rozhodnutí orgánu I. stupně došlo dnem 2. 5. 2017. Tento den nelze považovat za den určující počátek počítání lhůty. Dne 2. 5. 2017 se totiž do datové schránky zmocněnce žalobce (kam bylo doručováno rozhodnutí orgánu I. stupně) přihlásila toliko osoba pověřená, která neměla oprávnění číst zprávy určené do vlastních rukou, mezi které ze zákona (míněno správního řádu – pozn. soudu) patří i rozhodnutí. K doručení rozhodnutí došlo až následující den (3. 5. 2017), kdy se do datové schránky přihlásil její držitel osobně, tj. zmocněnec žalobce. Pak by již nebylo možné uzavřít, že odvolání bylo opožděné. V dalším textu žaloby popsal bližší okolnosti doručování rozhodnutí orgánu I. stupně, zmínil, že odesílající subjekt u odesílaného rozhodnutí chybně vyznačil, že dokument není určen do vlastních rukou. Pověřenou osobou, která dokument vyzvedla dne 2. 5. 2017, je asistentka zmocněnce Ing. M. J., ta neměla oprávnění přijímat písemnosti do vlastních rukou. Tato osoba nemusí být ke zpracování takových dokumentů určena a ani proškolená. Konečně žalobce uvedl, že měl být před vydáním napadeného rozhodnutí uvědomen o tom, že odvolání je vyhodnoceno jako opožděné.

3. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou, setrval na závěrech vydaného rozhodnutí a navrhl její zamítnutí. Poukázal, že je na držiteli datové schránky, jak udělí oprávnění různým osobám k přístupu k dokumentům. Poukázal na ust. § 17 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) podle kterého doručení dokumentů do datové schránky má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou.

4. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

5. Předně soud uvádí, že žalobce se v dané věci nechal před správními orgány již od samého úvodu řízení zastoupit obecným zmocněncem Ing. M. J., kterého nelze označit jinak než profesionálního zmocněnce zběhlého mimo jiné v obstrukčních praktikách. Tento opakovaně zastupuje řidiče, kteří uzavírají „pojištění“ proti pokutám, o jehož smyslu fungování má soud zásadní pochybnosti, a které provozuje, resp. poskytuje služby řidičům - klientům skupina osob v opakujícím se složení. Smysl a účel podnikání tohoto typu je směřován proti zákonným předpisům ČR a často nese zřetelné rysy zneužívání práva. Řidiči v zastoupení se pak snaží mařit a protahovat průběh správního řízení, předkládají nepodepsané dokumenty, dokumenty se záměrně chybějícími údaji, k výzvám

záměrně a nepravdivě označují řidiče cizí národnosti, které nelze kontaktovat. Opravné prostředky předkládají v blanketní podobě, začasť ani nedoplňují. Stěžují správním orgánům činnost (přímo Ing. J.) opakovanými neodůvodněnými dotazy a stížnostmi dle zákona o poskytování informací. Zmocněnce žalobce je pak třeba označit za osobu v daném oboru znalou a zkušenou. Soud pak nemůže než uzavřít, že následné žaloby daných subjektů nekorespondují s vymezením účelu správního soudnictví ve smyslu § 2, případně § 65 soudního řádu správního. Shora popsané zastoupení žalobce není před zdejším soudem poprvé, dříve se jednalo o věci vedené pod sp. zn. 52 A 51/2014 a zn. 52 A 64/2016.

6. V dané věci je nesporné datum podání odvolání zmocněncem Ing. J. (podáno a doručeno e-mailem dne 18. 5. 2017), rovněž není sporu o znění textu zákona (zde správního řádu), který stanoví odvolací lhůtu v trvání 15 dní (ust. § 83 odst. 1 správního řádu) a též není třeba podrobit zkoumání to, že rozhodnutí orgánu I. stupně se doručuje do vlastních rukou adresáta (viz § 72 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Spor se vede o datum doručení prvostupňového rozhodnutí v systému datových schránek.

7. Ze správního spisu se podává, že rozhodnutí orgánu I. stupně, tj. Městského úřadu Litomyšl ze dne 24. 4. 2017, kterým byla žalobci uložena pokuta za včasné neodevzdání řidičského průkazu ve výši 2.000 Kč, bylo doručováno, resp. podáno jako datová zpráva prostřednictvím systému datových schránek zmocněnci žalobce M. J. do jeho datové schránky ID xxxxxx dne 27. 4. 2017. V datové zprávě nebylo označeno, že se doručuje dokument určený do vlastních rukou. Z doručky o odeslané zprávě se dále podává, že dne 2. 5. 2017 se do datové schránky zmocněnce přihlásila pověřená osoba ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb. (znak EV12). Datová zpráva je tak doručena.

8. Další otázky podstatné pro rozhodnutí v dané věci, nejsou již otázkami skutkovými, nýbrž otázkami souvisejícími s právním posouzením dané věci.

9. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., případně § 8 odst. 2 téhož zákona *k přístupu do datové schránky (podnikající) fyzické osoby je oprávněna (podnikající) fyzická osoba, pro niž byla datová schránka zřízena.* Podle § 8 odst. 6 písm. a) téhož zákona *k přístupu do datové schránky je dále oprávněna pověřená osoba, kterou je u datové schránky fyzické osoby a datové schránky podnikající fyzické osoby fyzická osoba pověřená osobou, pro niž byla datová schránka zřízena, a to v rozsahu jí stanoveném.* Podle § 8 odst. 8 téhož zákona *pověřená osoba je oprávněna k přístupu k dokumentům určeným do vlastních rukou adresáta pouze, stanoví-li tak osoba uvedená v odstavcích 1 až 4 nebo administrátor.*

10. Podle § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., *dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.* Podle § 17 odst. 6 téhož zákona *doručení dokumentu podle odstavce 3 nebo 4 má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou.*

11. Podle § 19 odst. 2 *je-li dokument nebo úkon určen do vlastních rukou adresáta, vyznačí tuto skutečnost odesílatel v datové zprávě.*

12. Na základě shora zjištěného stavu věci po aplikaci příslušných, shora uvedených ustanovení, a to v jejich společné návaznosti soud uzavírá, že žaloba není důvodná. Žalovaný nijak ve svém rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nepochybil. Nicméně je třeba ve shodě s žalobcem připustit, že orgán prvního stupně nedostál své povinnosti při odesílání datové zprávy označit skutečnost, že dokument (zde rozhodnutí o uložení pokuty) je určeno do vlastních rukou. Na tuto skutečnost žalobce oprávněně poukazuje a svým dalším tendenčním výkladem některých ustanovení zákona č. 300/2008 Sb., za použití nedoložených tvrzení se snaží zvrátit závěr žalovaného o opožděnosti odvolání.

13. Soud při závěru o nedůvodnosti žaloby odkazuje na ustanovení § 17 odst. 6 ve spojení s ust. § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb. Rozhodnutí orgánu prvního stupně bylo dodáno do datové schránky (fyzické osoby) zmocněnce žalobce Ing. J. Dne 2. 5. 2017 se do datové schránky přihlásila pověřená osoba, která měla zjevně oprávněný přístup k dodanému dokumentu. Tímto se dokument považuje za doručený s právními účinky jako doručení do vlastních rukou (viz § 17 odst. 6 zákona). Za nerozhodné považuje soud neprokázané tvrzení žalobce, že přihlášená byla osoba pověřená, v jejímž rozsahu oprávnění nebyl přístup k dokumentům určeným do vlastních rukou ve smyslu § 8 odst. 8 zákona č. 300/2008 Sb. Rozsah pověření tzv. pověřené osoby dle § 8 odst. 6 zákona nemůže být odesílajícímu subjektu znám. Takové vymezení oprávnění je pak třeba považovat za vnitřní uspořádání kompetencí či oprávnění k datové schránce (DS) fyzické osoby, které byla DS zřízena. Nedává pak ani smysl pověřenou osobu, kterou zjevně pověřila oprávněná fyzická osoba, považovat za subjekt, jehož přihlášení (§ 17 odst. 3 zákona) by nemělo zamýšlené účinky. Tento závěr platí o to více, že z povahy věci neexistuje jakákoli kontrola obsluhy datové schránky, která by byla schopna ověřit, kdo se skutečně do datové schránky přihlásil. Nic totiž nebrání oprávněné fyzické osobě jako jednotlivci, aby nechal zřídit přístupové údaje pro pověřenou osobu s odlišným rozsahem oprávnění, avšak těmito přístupovými údaji by se opět přihlašovala fyzicky jedna totožná osoba oprávněná a nikoli od ní odlišná osoba pověřená.

14. Ze shora uvedeného důvodu soud neměl důvod přistupovat k dokazování dotazem na správce systému DS, tj. Ministerstvo vnitra, neboť by takový důkaz nepřinesl nic podstatného pro dokazování ve věci samé. Nadto tvrzení žalobce, resp. jeho zástupce o tom, že Ing. J. zaměstnává nejmenovanou asistentku, není hodnověrné, tato osoba nebyla blíže identifikována, ke tvrzení nebyly navrženy jakékoli důkazy. Nahlédnutím do veřejně dostupného rejstříku podnikajících subjektů (soud shora uvedl, že Ing. J. je profesionálním zmocněncem, tudíž jej je třeba považovat za podnikatele) ARES se podává, že tato podnikající OSVČ nikoho dalšího nezaměstnává. Nosným je pak proto již shora zmíněný odkaz na § 17 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., přičemž pochybení orgánu I. stupně při nedodržení § 19 odst. 2 téhož zákona pak nemohlo mít vliv na správnost rozhodnutí žalovaného. Není ani rozhodující, zda datová schránka Ing. J. byla zřízena pro běžnou či podnikající fyzickou osobu. Požadavek předběžného oznámení o opožděnosti odvolání není čímkoli oprávněn. Bylo především na zmocněnci žalobce, aby řádně zabezpečil

vyhodnocení zpráv doručovaných do své datové schránky a podle toho zvolil další postup při „hájení“ práv žalobce – přestupce.

15. Nad rámec shora uvedeného soud uvádí, že mu není zřejmé, co žalobce, resp. jeho zástupci v této věci jako celku sledují. V řízení před správním orgánem nevznikli jakoukoli věcnou či jinou námitku proti rozhodnutí o uložení pokuty 2.000 Kč. Soud proto oprávněně předpokládá, že pokuta byla uložena po právu. Rovněž odvolání žalobce ve správním řízení byla vždy blanketní. Soud proto uzavírá, že procesním postupem správního orgánu I. stupně ani rozhodnutím žalovaného nemohl být žalobce zkrácen na svých právech.

16. S ohledem na shora uvedené závěry žaloba nebyla shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

17. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 12. června 2018

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce